

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [Link]. Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere](#) [Link].

Decizia Ombudsmanului European de închidere a anchetei sale din proprie inițiativă OI/10/2014/RA privind Comisia Europeană

Decizie

Caz OI/10/2014/RA - **Deschis la** 29/07/2014 - **Decizie din** 06/01/2015 - **Instituția vizată** Comisia Europeană (Nu se justifică investigații suplimentare) |

Comisia Europeană negociază în prezent, în numele Uniunii Europene, un amplu acord de parteneriat comercial și de investiții cu Statele Unite (Parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții – TTIP). Negocierile au atras un interes public fără precedent, având în vedere potențialul impact economic, social și politic pe care TTIP l-ar putea avea.

Ancheta Ombudsmanului urmărește să contribuie la asigurarea faptului că publicul poate urmări pe cât posibil progresul acestor negocieri și poate contribui la conturarea rezultatelor acestora. În iulie 2014, Ombudsmanul a prezentat Comisiei un prim set de sugestii. Ombudsmanul a adunat, de asemenea, idei din partea publicului în cursul anchetei sale pentru a contribui la creșterea transparenței și accesibilității discuțiilor. Ca urmare a preocupărilor exprimate de Parlamentul European și de societatea civilă, Comisia a prezentat în noiembrie 2014 o serie de măsuri ambițioase în materie de transparență.

În prezent, Ombudsmanul prezintă Comisiei alte zece sugestii în ceea ce privește textele comune de negociere, o mai mare divulgare proactivă a documentelor TTIP și o mai mare transparență a reuniunilor TTIP. Ombudsmanul consideră că, urmând aceste sugestii, Comisia s-ar asigura că procesul de negociere TTIP se poate bucura de o mai mare legitimitate și încredere publică.

Contextul anchetei din proprie inițiativă

1. Această anchetă se referă la eforturile Comisiei Europene de a face ca negocierile privind

Parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții („TTIP”) să fie transparente și accesibile publicului. În prezent, Comisia negociază acest acord în numele Uniunii. Dacă se va ajunge la un acord, TTIP va fi cel mai mare acord bilateral de liber schimb din istorie. Acesta va modela normele și standardele viitoare în domenii precum siguranța alimentară, automobilele, substanțele chimice, produsele farmaceutice, energia, mediul și locul de muncă.

Ancheta

2. Ombudsmanul a remarcat, atunci când a lansat această anchetă [1] , că Comisia a depus eforturi reale pentru a face transparent procesul de negociere TTIP și pentru a promova participarea publicului. Comisia a publicat numeroase documente și a elaborat liste de reuniuni în legătură cu TTIP. În același timp, au existat întârzieri în ceea ce privește răspunsul la unele solicitări de documente TTIP. De asemenea, au fost exprimate preocupări cu privire la anumite părți interesate externe care beneficiază de acces privilegiat și cu privire la divulgarea neautorizată a documentelor.
3. Ombudsmanul a subliniat că o abordare proactivă a transparenței ar putea face procesul de negociere mai legitim în ochii cetățenilor. În scrisoarea sa de deschidere a acestei anchete, ea a făcut o serie de sugestii, încurajând Comisia să publice documente în mod proactiv și să pună la dispoziție informații cu privire la reuniuni.
4. Ombudsmanul a organizat apoi o consultare publică, invitând idei pentru a ajuta Comisia să facă discuțiile mai transparente și mai accesibile. Ombudsmanul a primit, de asemenea, avizul Comisiei în acest caz. Decizia Ombudsmanului ține seama de acest material.

Argumente prezentate Ombudsmanului

5. Ombudsmanul a primit 315 de observații la căsuța sa poștală de consultare publică și peste 6000 de e-mailuri pe această temă. Raportul privind consultarea publică este disponibil pe site-ul web al Ombudsmanului [2] .
6. În avizul său [3] , Comisia a răspuns la cele două întrebări adresate de Ombudsman, și anume: (a) Ce învățăminte a obținut Comisia din cererile de acces la documente pe care le-a tratat până în prezent în legătură cu TTIP? (b) Comisia ar putea explica dacă are o politică de partajare selectivă a anumitor documente de negociere cu părțile interesate privilegiate? Comisia a răspuns, de asemenea, sugestiilor Ombudsmanului cu privire la (i) publicarea documentelor pe site-ul său web; (II) instituirea unui registru public al documentelor TTIP; (III) asigurarea faptului că poate trata documentele terților într-un mod transparent; (IV) publicarea online a listelor de reuniuni cu părțile interesate; și (v) măsurile pe care le-a luat în legătură cu documentele confidențiale TTIP.
7. Pe scurt, Comisia a declarat că:
 - Să publice și să actualizeze periodic o listă a documentelor TTIP comunicate Parlamentului și

Consiliului și să revină, în 2015, la problema publicării online a documentelor legate de TTIP publicate în urma cererilor de acces la documente.

- Să înceapă să solicite organizațiilor, care furnizează documente scrise comisarului responsabil pentru TTIP, dacă sunt de acord cu publicarea documentelor fie așa cum au fost livrate, fie într-o versiune neconfidențială.
- Publică informații cu privire la toate reuniunile organizate pe teme relevante de către membrii Comisiei, membrii cabinetului sau directorii generali cu organizații și persoane care desfășoară activități independente.
- Revizuirea modalităților de acces al instituțiilor UE la informații și documente legate de politica comercială.

8. Comisia a anunțat, de asemenea, că este pregătită să examineze dacă aceste măsuri ar putea fi extinse în timp la alte negocieri.

Evaluarea Ombudsmanului

Observații preliminare

9. Tratatul privind Uniunea Europeană prevede ca deciziile să fie luate cât mai deschis posibil și cât mai aproape de cetățean. În plus, pentru a promova buna guvernare și a asigura participarea societății civile, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii trebuie să își desfășoare activitatea într-un mod cât mai deschis posibil. Cu toate acestea, metodele tradiționale de desfășurare a negocierilor comerciale internaționale se caracterizează prin confidențialitate și participare limitată a publicului. Aceste metode tradiționale sunt prost echipate pentru a genera legitimitatea necesară pentru acordul TTIP, care, în forma sa cea mai ambițioasă, ar putea conduce la o piață unică transatlantică, cu norme obligatorii într-o gamă largă de domenii care afectează viața de zi cu zi a cetățenilor.

10. Răspunsurile la consultarea publică a Ombudsmanului confirmă faptul că cetățenii așteaptă și solicită dreptul de a cunoaște și de a participa în ceea ce privește TTIP. Sugestiile Ombudsmanului prezentate mai jos urmăresc să ajute Comisia să răspundă pe cât posibil acestor solicitări publice și, astfel, să se asigure că negocierile și eventualul acord se bucură de legitimitate și încredere publică. Având în vedere soarta ACTA (Acordul comercial de combatere a contrafacerii) [4], Ombudsmanul consideră că considerentele de eficacitate ar trebui, de asemenea, să determine Comisia să ia în considerare aceste sugestii pe măsură ce negocierile continuă.

A. Îmbunătățirea accesului public la documentele de negociere

11. Comisia a depus eforturi reale pentru a îmbunătăți transparența procesului de negociere TTIP. Pentru prima dată, Comisia a pus la dispoziție anumite categorii de documente de

negociere. De o importanță majoră este comunicarea Comisiei din 25 noiembrie 2014 [5] , care prevede că Comisia va face publice toate textele de negociere ale UE pe care le împărtășește cu statele membre și cu Parlamentul (de exemplu, propuneri formale de negociere privind partea „reguli” a acordului comercial). De asemenea, în contextul TTIP, Comisia a publicat o serie de poziții inițiale de negociere ale UE.

12. Comisia dă un exemplu în acest sens. În comunicarea sa din 25 noiembrie 2014, Comisia a afirmat că acțiunea sa va avea un impact direct asupra Consiliului, deoarece publicarea textelor de negociere ale UE va face, în practică, public și conținutul directivelor de negociere decise de Consiliu (care au fost deja publicate de Consiliu pentru negocierile TTIP, dar care nu sunt încă publice pentru alte negocieri comerciale și de investiții în curs).

13. Ombudsmanul recunoaște că Comisia trebuie să creeze un context în care să poată negocia eficient cu SUA cu privire la TTIP, astfel încât să obțină cel mai bun acord posibil pentru Uniune și cetățenii săi [6] . Aceasta poate însemna că Comisia poate păstra în mod legitim confidențialitatea anumitor informații și documente, cel puțin în cursul anumitor etape ale negocierilor. Cu toate acestea, pentru a menține legitimitatea procesului de negociere, orice politică de nedivulgare trebuie să fie justificată în mod corespunzător.

14. Prezenta anchetă nu urmărește să identifice ce documente concrete referitoare la negocierile TTIP ar trebui sau nu să fie făcute publice [7] . Cu toate acestea, este necesar să se sublinieze că Comisia trebuie să interpreteze în mod restrictiv orice excepție de la dreptul fundamental de acces public la documente. În cazul în care alege să refuze acordarea accesului public la documentele TTIP, Comisia trebuie să prezinte argumente specifice, bazate pe conținutul documentelor și pe contextul negocierilor, cu un accent deosebit pe calendarul divulgării [8] . În cazul în care divulgarea unui document, într-un moment deosebit de sensibil al negocierilor, ar aduce atingere intereselor legitime, accesul la acest document poate fi refuzat în mod valabil în acel moment.

15. În comunicarea sa din 25 noiembrie 2014, în care Comisia s-a angajat să facă publice anumite texte de negociere ale UE, Comisia a afirmat, de asemenea, că „*nu ar trebui să existe intenția de a publica*” documente americane sau documente comune de negociere fără acordul explicit al SUA. Deși, astfel cum s-a menționat mai sus, Ombudsmanul nu poate, fără să fi văzut documente specifice, să orienteze Comisia cu privire la care documente TTIP ar trebui sau nu ar trebui să fie făcute publice, este necesar să se adopte o poziție cu privire la declarația de mai sus.

16. Normele UE privind accesul public la documente [9] prevăd, în ceea ce privește documentele terților [10] [10] , cum ar fi documentele care provin din SUA, ca terțul să fie consultat pentru a evalua dacă se aplică o excepție de la accesul public, cu excepția cazului în care este clar că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat. Nimic nu împiedică Comisia să aleagă să se consulte cu SUA și în ceea ce privește documentele întocmite cu negociatorii americani, cum ar fi documentele comune de negociere.

17. Într-o scrisoare din 5 iulie 2013 [11] , intitulată „Acorduri privind documentele de negociere

TTIP”, negociatorul-șef al UE pentru TTIP (un director al Comisiei) a confirmat negociatorului șef al SUA că Comisia se va consulta cu SUA cu privire la publicarea informațiilor [12] pentru a o ajuta să ajungă la o opinie cu privire la sensibilitatea documentului.

18. Cu toate acestea, atunci când desfășoară astfel de consultări, Comisia ar trebui să țină seama de faptul că este întotdeauna obligată din punct de vedere juridic să respecte normele privind accesul public la documente prevăzute în Regulamentul 1049/2001. O lectură atentă a scrisorii menționate anterior stabilește că aceasta nu conține niciun angajament din partea UE, ceea ce ar limita aplicarea integrală a Regulamentului 1049/2001 [13].

19. În scrisoarea din 5 iulie 2013, negociatorul-șef al UE a afirmat că aplicarea oricărei excepții de la accesul public se evaluează de la caz la caz, în funcție de conținutul documentelor. Ombudsmanul subliniază că, în ceea ce privește excepția de acces public legată de relațiile internaționale, această excepție nu se aplică pentru simplul motiv că obiectul unui document *privește* relațiile internaționale. Dimpotrivă, trebuie să se demonstreze, pe baza conținutului unui document solicitat, că divulgarea acestuia ar *aduce atingere* interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale.

20. Există un interes public în menținerea încrederii oricărui partener internațional al UE, care face cereri rezonabile și bine întemeiate de nedivulgare a documentelor, pe baza necesității de a proteja interesele legitime ale partenerului internațional. Cu toate acestea, nu există niciun interes public în ceea ce privește relațiile internaționale de a respecta cererile nemotivate sau nerezonabile de a nu divulga documente. A lua în considerare altfel ar implica faptul că partenerul internațional ar avea un drept de veto neîngrădit asupra divulgării *oricărui* astfel de document aflat în posesia instituțiilor UE [14].

21. Prin urmare, Ombudsmanul consideră că, în cazul în care o cerere a SUA de a nu divulga un document este motivată, iar acest motiv se bazează pe interesele legitime ale SUA, Comisia ar trebui să țină seama de această cerere atunci când examinează dacă ar trebui să publice documentul. Cu toate acestea, autoritățile americane nu se pot aștepta ca orice relație adecvată cu UE să fie „subminată” doar pentru că UE refuză să se conformeze unei cereri nemotivate sau nerezonabile din partea SUA. În acest context, simpla nemulțumire a SUA cu privire la difuzarea unui document nu este suficientă pentru a activa excepția în ceea ce privește subminarea interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale.

22. Ombudsmanul subliniază, în legătură cu cele de mai sus, că orice refuz de a justifica în mod corespunzător deciziile de a nu divulga documentele TTIP ar putea avea consecințe negative considerabile. Dreptul cetățenilor UE de a avea acces public la documentele deținute de instituțiile UE este un drept fundamental menit să garanteze că aceștia pot participa la procesul decizional al UE și pot trage la răspundere UE și instituțiile sale. Acest drept adâncește caracterul democratic al UE și al instituțiilor sale. Răspunsurile la consultarea publică a Ombudsmanului au evidențiat în mod clar importanța pe care părțile interesate o acordă documentelor, cum ar fi textele consolidate care conțin poziții ale UE și ale SUA. În consecință, **este esențial ca Comisia să informeze SUA cu privire la importanța punerii la dispoziția publicului a unor texte comune de negociere, în special, înainte de finalizarea acordului**

TTIP. Comisia ar trebui, de asemenea, să informeze SUA cu privire la necesitatea de a justifica orice solicitare a acestora de a nu divulga un anumit document . Comisia trebuie să fie convinsă de acest raționament.

23. Publicarea timpurie a textelor comune de negociere ar permite feedback în timp util din partea negociatorilor în ceea ce privește secțiunile acordului care ridică probleme deosebite. Ombudsmanul presupune că este preferabil să se afle despre astfel de probleme mai devreme decât mai târziu, astfel încât acestea să poată fi abordate în mod eficient.

24. În cele din urmă, unii respondenți la consultarea publică a Ombudsmanului au susținut că, cel puțin, deputații în Parlamentul European ar trebui să fie în măsură să examineze proiectul și versiunile finale ale acordului în numele constituenților lor. Deși accesul Parlamentului la documente nu face parte din această anchetă, Ombudsmanul salută anunțul Comisiei, tot din 25 noiembrie 2014, că va extinde accesul la anumite documente de negociere pentru toți deputații în Parlamentul European. Ombudsmanul recunoaște responsabilitatea democratică specială a deputaților în ceea ce privește controlul negocierilor în numele alegătorilor lor.

B. Dezvăluirea mai proactivă a documentelor

25. Cetățenii sunt din ce în ce mai conștienți de faptul că TTIP va produce norme care să le afecteze într-un mod similar cu modul în care legislația îi afectează. Prin urmare, există un interes public semnificativ față de documentele generate ca urmare a negocierilor privind TTIP, astfel cum s-a confirmat în răspunsurile la consultarea Ombudsmanului. Comisia furnizează dovezi suplimentare ale acestui interes în avizul său. Din ianuarie 2013, DG Comerț a răspuns la 30 de cereri inițiale de acces la documente legate de TTIP. Acesta a oferit acces (total sau parțial) la 520 din 807 documente evaluate.

26. Avizul Comisiei sugerează de asemenea că acești solicitanți de acces la documente sunt, în general, mulțumiți de modul în care Comisia a soluționat cererea lor. Doar 20 % au optat să solicite Comisiei să își reconsidere răspunsul la cererea inițială [15] . Până în prezent, o singură persoană a depus ulterior o plângere la Ombudsman.

27. Comisia a tratat bine multe dintre cererile de acces la documentele privind TTIP. Cu toate acestea, numărul mare de astfel de cereri îl determină pe Ombudsman să se întrebe dacă nu ar fi mai eficient și mai eficace ca Comisia să examineze problema accesului, acolo unde este posibil, de la bun început. Pentru a face acest lucru, Comisia are nevoie de un proces care să aibă drept bază ipoteza că publicul dorește acces la toate documentele TTIP [16] . **Comisia ar trebui să efectueze o evaluare cu privire la posibilitatea ca un document TTIP să fie făcut public de îndată ce documentul în cauză a fost finalizat la nivel intern și la intervale regulate și prestabilite ulterior (inclusiv, dar fără a se limita la, momentul în care documentul este depus în cadrul negocierilor). În cazul în care nu se aplică nicio excepție, documentul în cauză ar trebui publicat în mod proactiv de către Comisie. În cazul în care un document nu poate fi făcut public în mod proactiv, referința documentului (și, dacă este posibil, titlul acestuia) ar trebui făcută publică, împreună cu**

o explicație a motivului pentru care documentul nu poate fi pus la dispoziție .

28. O astfel de abordare proactivă nu implică faptul că Comisia ar trebui să publice mai multe documente decât ar fi fost divulgate dacă Comisia ar fi așteptat doar să primească cereri. Cu toate acestea, o astfel de „alimentare anticipată” (i) ar oferi cetățenilor acces la documentele relevante cât mai curând posibil și fără a fi nevoie să le solicite, simplificând astfel exercitarea dreptului fundamental de acces; (II) să se asigure că Comisia este și este considerată a fi cât mai transparentă posibil cu privire la documentele TTIP pe care le deține și la ceea ce poate și nu poate fi divulgat în mod proactiv; (III) să sublinieze cetățenilor hotărârea Comisiei de a răspunde unei nevoi legitime de a oferi mai multe informații cu privire la negocierile TTIP; și (iv) consolidarea legitimității procesului TTIP și, în sens mai larg, a Comisiei și a UE.

29. În plus, abordarea proactivă nu ar trebui să se dovedească a fi o utilizare mai intensă a resurselor decât așteptarea primirii cererilor. Răspunsurile la consultarea publică a Ombudsmanului sugerează că Comisia va primi oricum cereri de acces la aceste documente și, prin urmare, va trebui să analizeze documentele în cauză la un moment dat. Abordarea recomandată de Ombudsman implică pur și simplu efectuarea analizei relevante într-o etapă anterioară.

30. De asemenea, în vederea simplificării exercitării dreptului fundamental de acces public al cetățenilor și a asigurării transparenței Comisiei în ceea ce privește documentele pe care le deține, Ombudsmanul a sugerat, în scrisoarea sa de deschidere a acestei anchete, ca Comisia să înființeze un registru public al documentelor TTIP.

31. Ca parte a comunicării sale din 25 noiembrie 2014, Comisia a anunțat că va publica și actualiza periodic o listă a documentelor TTIP (neclasificate) care sunt comunicate Parlamentului și Consiliului. Acest lucru se va realiza prin intermediul site-ului său dedicat politicii comerciale. De asemenea, se va lua în considerare includerea documentelor clasificate pe listă.

32. Ombudsmanul salută acest anunț și **încurajează ferm Comisia să se asigure că lista documentelor TTIP care urmează să fie pusă la dispoziție pe site-ul său internet dedicat politicii comerciale este cuprinzătoare** . Comisia a explicat că, în ceea ce privește cererile de acces la documentele TTIP, s-a acordat un timp considerabil revizuirii unui număr mare de dosare și de e-mailuri pentru a identifica materialele care ar putea intra în domeniul de aplicare al unei anumite cereri. Comisia a menționat, de asemenea, complexitatea unor astfel de cereri, implicând adesea opt sau mai multe unități administrative din cadrul Comisiei; presiunea excepțională asupra acelorasi persoane în cadrul negocierilor; volumul total al cererilor de documente legate de comerț tratate de Comisie (din care documentele TTIP reprezintă doar o parte) [17] ; și modul relativ deschis în care sunt formulate multe cereri. Ombudsmanul consideră că aceste explicații fac și mai presantă argumentele pentru o listă cuprinzătoare a documentelor TTIP. Ar fi rezonabil și în conformitate cu normele privind accesul public ca Comisia să răspundă cererilor imprecise prin trimiterea solicitantului la lista documentelor TTIP, astfel încât solicitantul să poată clarifica cererea.

33. În cele din urmă, Ombudsmanul reiterează sugestia pe care a făcut-o, la începutul acestei anchete, ca **Comisia să publice pe site-ul său multe documente TTIP pe care le-a publicat deja ca răspuns la cererile de acces la documente** .

34. În răspunsul său la această sugestie, Comisia explică faptul că poate vedea anumite avantaje dacă ar permite publicului să găsească informații fără a fi nevoie să depună cereri; pe de altă parte, în astfel de circumstanțe, ar fi util să se stabilească garanțiile procedurale necesare pentru a se asigura că o astfel de publicare ar elimina necesitatea ca Comisia să identifice aceleași documente în cererile viitoare. În cazul în care Comisia ar adopta o astfel de practică, introducerea sa ar trebui să fie treptată și legată de adaptarea instrumentelor informatice actuale, pentru a automatiza procesul de publicare a acestor informații și pentru a se asigura că volumul de muncă asociat nu este disproporționat.

35. Comisia explică, de asemenea, că aceste considerații nu se pot limita la TTIP. Având în vedere caracterul transversal al propunerii, ar putea fi publicate toate documentele publicate în temeiul normelor privind accesul la documente. Acest lucru necesită o reflecție suplimentară din partea serviciilor centrale ale Comisiei. Comisia va reflecta în continuare asupra acestei chestiuni și va reveni asupra acesteia la începutul anului 2015, când va răspunde constatărilor Ombudsmanului în cadrul prezentei anchete.

36. Ombudsmanul ia act de faptul că, în Rezoluția sa din 11 martie 2014 referitoare la accesul public la documente [18] , Parlamentul a invitat instituțiile să instituie registre ale documentelor publice cu structuri clare și accesibile, o bună funcționalitate de căutare, informații actualizate periodic cu privire la noile documente produse și înregistrate, includerea de trimiteri la documente nepublice și, pentru a ajuta utilizatorii publici, orientări privind tipurile de documente deținute într-un anumit registru. Comisia ar trebui să dea curs acestei solicitări din partea Parlamentului, ca o prioritate în ceea ce privește documentele TTIP. Într-adevăr, este important ca documentele relevante sau cel puțin o trimitere la acestea să fie puse la dispoziție în mod structurat de către Comisie, astfel încât publicul să poată identifica cu ușurință documentele de care este cel mai interesat. Comisia ar putea, de asemenea, să publice o pagină de internet cu linkuri către documente sau documente solicitate frecvent care au fost descărcate cel mai mult.

C. Participarea publicului mai echilibrată și mai transparentă

37. Îmbunătățirea amplitudinii și intensității participării cetățenilor la activitatea instituțiilor UE sporește caracterul democratic al Uniunii. Participarea cetățenilor este deosebit de importantă în domenii precum TTIP, care au o legătură strânsă cu procesul legislativ.

38. Transparența facilitează participarea cetățenilor prin asigurarea accesului la informații și a mijloacelor de participare la procesul de guvernare la care sunt supuși cetățenii. În contextul TTIP, publicul poate contribui la elaborarea acordului final numai dacă este informat pe tot parcursul procesului și, prin urmare, este împuternicit să contribuie la acesta în timp util.

39. Trimiterile din Tratatul privind Uniunea Europeană la „*un dialog deschis, transparent și*

regulat”, la schimbul de opinii „*public*” și la acțiuni „*coerente și transparente*” subliniază că procesul de participare în sine nu ar trebui protejat de controlul public.

40. Comisia a încercat în mod activ să consolideze participarea publicului în legătură cu TTIP. Astfel cum au recunoscut respondenții la consultarea publică a Ombudsmanului, Comisia a adoptat o serie de abordări inovatoare privind formele mai structurate de participare, cum ar fi înființarea unui grup consultativ și organizarea de informări ale părților interesate în timpul și la sfârșitul rundelor de negociere. Măsurile proactive de transparență pe care le-a adoptat, cum ar fi publicarea de documente de poziție inițiale, conduc, de asemenea, la încurajarea participării efective.

41. Raportul privind consultarea publică a Ombudsmanului conține o serie de măsuri practice suplimentare pe care Comisia le-ar putea lua pentru a promova participarea. De exemplu, Comisia ar putea organiza reuniuni mai frecvente ale părților interesate pe teme specifice [19].
Ombudsmanul încurajează Comisia să țină seama de sugestiile relevante prezentate în secțiunea „Participarea publicului” din raportul său privind consultarea publică.

42. Pe lângă formele mai structurate de participare, există forme mai puțin structurate care implică, în cea mai mare parte, reuniuni bilaterale și corespondență cu Comisia. Un număr covârșitor de răspunsuri la consultarea publică a Ombudsmanului și-au exprimat îngrijorarea cu privire la poziția dominantă corporativă percepută a reuniunilor și a contactelor cu Comisia în legătură cu TTIP și la necesitatea unei mai mari transparențe în acest sens.

43. În scrisoarea sa de deschidere a acestei anchete, Ombudsmanul a adresat Comisiei o serie de sugestii menite să abordeze aceste aspecte legate de echilibru și transparență. În mod specific, Ombudsmanul a sugerat Comisiei să aibă în vedere stabilirea și publicarea online a listelor reuniunilor pe care le organizează cu părțile interesate legate de TTIP, precum și a documentelor aferente.

44. În avizul său, Comisia a luat act de faptul că președintele Juncker a invitat fiecare membru al viitoarei Comisii „*să facă publice toate contactele și reuniunile pe care le avem cu organizațiile profesionale sau cu persoanele care desfășoară activități independente cu privire la orice chestiune legată de elaborarea și punerea în aplicare a politicilor UE*”. Comisia a confirmat această nouă politică pentru comisari, membri ai cabinetului și directori generali, cu efect de la 1 decembrie 2014, prin deciziile din 25 noiembrie 2014 [20]. Ombudsmanul a salutat public această evoluție.

45. Pentru a valorifica acest prim pas, Ombudsmanul ar face următoarea sugestie: **Comisia ar trebui, cel puțin în contextul TTIP, să extindă aceste obligații de transparență în ceea ce privește reuniunile cu organizații profesionale sau cu persoane care desfășoară activități independente la nivelurile de director, șef de unitate și negociator. Aceasta ar trebui să includă numele tuturor celor implicați în astfel de reuniuni.**

46. De asemenea, este important conținutul a ceea ce reprezentanții de interese discută cu Comisia și documentele pe care le schimbă cu aceasta. Comisia însăși a confirmat că

solicitanții de acces la documentele TTIP și-au exprimat interesul considerabil pentru reuniunile de rapoarte și pentru corespondența cu industria.

47. Ombudsmanul salută răspunsul Comisiei la sugestia pe care a făcut-o în această privință. Mai precis, Comisia a anunțat că este pregătită să solicite organizațiilor de afaceri, grupurilor de lobby sau ONG-urilor care prezintă documente membrului Comisiei responsabil cu negocierile privind TTIP dacă documentul (sau o versiune neconfidențială a acestuia) poate fi publicat. Ombudsmanul consideră că **Comisia ar trebui să meargă mai departe și să confirme că toate observațiile vor fi publicate, cu excepția cazului în care expeditorul prezintă motive întemeiate de confidențialitate și furnizează spre publicare un rezumat neconfidențial**. În plus, **Comisia ar trebui să publice în mod proactiv agendele reuniunilor și evidențele reuniunilor pe care le organizează privind TTIP cu organizații de afaceri, grupuri de lobby sau ONG-uri**.

48. Ombudsmanul a întrebat, de asemenea, Comisia dacă are o politică de partajare selectivă a anumitor documente de negociere cu părțile interesate privilegiate, despre care consideră că pot juca un rol în conturarea poziției de negociere a UE cu privire la anumite subiecte. Comisia a răspuns că nu face acest lucru. Acesta a explicat că are o practică consacrată de a face schimb de documente de negociere cu Parlamentul European și cu Consiliul. În plus, în ceea ce privește TTIP, Comisia împărtășește, cu membrii grupului consultativ dedicat TTIP, documentele de negociere ale UE, care au fost comunicate statelor membre și Parlamentului European. Cu toate acestea, grupul respectiv acționează într-un context de experți (instituțional) și nu poate fi echivalat cu un grup de „*părți interesate privilegiate*”.

49. Cu toate acestea, Comisia și-a exprimat propria preocupare cu privire la ceea ce numește „*fluxul constant de scurgeri de informații clasificate („Restreint UE”) și de documente TTIP sensibile*”.

50. Ombudsmanul subliniază că întrebarea adresată Comisiei a urmărit să stabilească dacă documentele TTIP sunt partajate selectiv cu părți terțe neinstituționale, cum ar fi grupuri industriale, organizații ale societății civile sau persoane fizice. Întrebarea sa nu viza care ar trebui să fie politica adecvată în ceea ce privește divulgarea documentelor către actorii instituționali, cum ar fi Parlamentul și Consiliul. Ombudsmanul subliniază că Parlamentul și Consiliul nu sunt părți terțe la aceste negocieri. Prin urmare, acestea nu pot fi asimilate unui grup de „*părți interesate privilegiate*”. În ceea ce privește dezvăluirea a ceea ce Ombudsmanul a numit „*părți interesate privilegiate*”, Ombudsmanul nu a văzut nicio dovadă concretă care să repună în discuție afirmația fără echivoc a Comisiei potrivit căreia aceasta nu dispune de o politică de divulgare în favoarea „*părților interesate privilegiate*”. Ombudsmanul se așteaptă ca Comisia **să se asigure că documentele care sunt comunicate anumitor părți terțe părți interesate sunt puse la dispoziția tuturor, asigurându-se astfel că toți cetățenii sunt tratați în mod egal**.

51. În ceea ce privește reprezentarea echilibrată, Ombudsmanul salută declarația, prezentată în „Metodele de lucru ale Comisiei Europene 2014-2019” [21], potrivit căreia membrii Comisiei ar trebui să încerce să asigure un echilibru și o reprezentativitate adecvate în cadrul părților

interesate pe care le întâlnesc. Metodele de lucru prevăd, de asemenea, că, de regulă, membrii Comisiei nu trebuie să se întâlnească cu organizații profesionale sau persoane care desfășoară activități independente care nu sunt înregistrate în Registrul de transparență.

52. Deși aceste măsuri sunt într-adevăr laudabile, Comisia ar trebui să examineze modalitățile de extindere, la niveluri inferioare nivelului comisarului, a obligațiilor (inclusiv în ceea ce privește registrul de transparență) menite să asigure un echilibru și o reprezentativitate corespunzătoare în cadrul reuniunilor sale cu organizații profesionale sau persoane care desfășoară activități independente în cadrul TTIP . Aceste obligații ar putea fi extinse, de exemplu, la nivelurile de director, șef de unitate și negociator.

Beneficiile unei mai mari transparențe

53. Raportul Ombudsmanului privind consultarea publică descrie în detaliu impactul pe care respondenții cred că îl va avea o mai mare transparență asupra negocierilor TTIP și asupra acordului în sine. Acest impact este considerat a fi copleșitor de pozitiv, variind de la o legitimitate sporită, o încredere sporită, o dezbateră educată și un acord mai bun în substanță.

54. Ombudsmanul este conștient de argumentele potrivit cărora, având în vedere complexitatea aspectelor implicate în TTIP, o mai mare transparență ar putea duce la confuzie și neînțelegeri în rândul cetățenilor. În opinia Ombudsmanului, astfel de argumente sunt profund greșite. Singura modalitate eficientă de a evita confuzia și neînțelegerile publice este mai multă transparență și un efort mai mare pentru a informa în mod proactiv dezbateră publică. În opinia sa, Comisia ar trebui, în cazul în care consideră că un document poate face obiectul unei interpretări eronate, să furnizeze pur și simplu explicațiile necesare atunci când publică documentul. De asemenea, ar trebui să colaboreze cu cei care își exprimă preocupările legitime.

55. În sens mai larg, în cazul în care publicul este asigurat, în ceea ce privește TTIP, că a fost (i) informat cu privire la fapte; (II) împuternicit să înțeleagă ce este în joc; și (iii) a permis comunicarea preocupărilor, întrebărilor și sugestiilor sale și a primit un răspuns motivat, prerogativele democratice și legitimitatea Uniunii vor fi consolidate, iar încrederea în instituțiile sale va fi consolidată.

Concluzie

La încheierea acestei anchete, Ombudsmanul salută răspunsul Comisiei până în prezent și face următorul set de sugestii suplimentare. Comisia ar trebui :

1. Să informeze SUA cu privire la importanța punerii la dispoziția publicului a unor texte comune de negociere, în special, înainte de finalizarea acordului TTIP . Comisia ar trebui, de asemenea, să informeze SUA cu privire la necesitatea de a justifica orice solicitare a acestora de a nu divulga un anumit document. Comisia trebuie să fie convinsă de acest

raționament.

- 2. Să efectueze o evaluare cu privire la posibilitatea ca un document TTIP să fie făcut public de îndată ce documentul în cauză a fost finalizat la nivel intern și ulterior la intervale regulate și prestabilite (inclusiv, dar fără a se limita la, momentul în care documentul este depus în cadrul negocierilor). În cazul în care nu se aplică nicio excepție, documentul în cauză ar trebui publicat în mod proactiv de către Comisie. În cazul în care un document nu poate fi făcut public în mod proactiv, referința documentului (și, dacă este posibil, titlul acestuia) ar trebui făcută publică, împreună cu o explicație a motivului pentru care documentul nu poate fi pus la dispoziție.**
- 3. Să se asigure că lista documentelor TTIP care urmează să fie pusă la dispoziție pe site-ul său internet dedicat politicii comerciale este cuprinzătoare .**
- 4. Publicarea pe site-ul său internet a numeroaselor documente TTIP pe care le-a publicat deja ca răspuns la cererile de acces la documente.**
- 5. Să ia în considerare sugestiile relevante prezentate în secțiunea „Participarea publicului” din raportul de consultare publică al Ombudsmanului.**
- 6. Extinderea obligațiilor de transparență în ceea ce privește reuniunile cu organizații profesionale sau cu persoane care desfășoară activități independente, în contextul TTIP, la nivelurile de director, șef de unitate și negociator. Aceasta ar trebui să includă numele tuturor celor implicați în astfel de reuniuni.**
- 7. Publicarea proactivă a agendelor reuniunilor și a înregistrărilor reuniunilor pe care le organizează privind TTIP cu organizații de afaceri, grupuri de lobby sau ONG-uri.**
- 8. Să examineze modalitățile de extindere, la niveluri inferioare nivelului comisarului, a obligațiilor (inclusiv în ceea ce privește registrul de transparență) menite să asigure un echilibru și o reprezentativitate corespunzătoare în cadrul reuniunilor sale cu organizațiile profesionale sau cu persoanele care desfășoară activități independente cu privire la TTIP . Aceste obligații ar putea fi extinse, de exemplu, la nivelurile de director, șef de unitate și negociator.**
- 9. Să confirme că toate informațiile transmise de părțile interesate în contextul TTIP vor fi publicate, cu excepția cazului în care expeditorul prezintă motive întemeiate de confidențialitate și furnizează un rezumat neconfidențial pentru publicare.**
- 10. Să se asigure că documentele care sunt comunicate anumitor părți terțe părți interesate sunt puse la dispoziția tuturor, asigurându-se astfel că toți cetățenii sunt tratați în mod egal.**

Comisia va fi informată cu privire la această decizie. Comisia ar trebui să indice cum și când va pune în aplicare fiecare măsură propusă. Întrucât negocierile sunt în curs, ar fi util ca Comisia

să poată da curs în termen de două luni, până la 6 martie 2015.

Emily O'Reilly

Strasbourg, 6/01/2015

[1] Scrisoarea Ombudsmanului adresată Comisiei prin care i se solicită avizul poate fi consultată la adresa:
<http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/correspondence.faces/en/54633/html.bookmark>

[2] Raportul poate fi consultat la adresa:
<http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/correspondence.faces/en/58643/html.bookmark>
[Link]

[3] Avizul Comisiei poate fi consultat la adresa:
<http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/correspondence.faces/en/58450/html.bookmark>

[4] ACTA a fost semnat la 26 ianuarie 2012 de către UE și 22 dintre statele sale membre. Întrucât ACTA conținea dispoziții de aplicare a legii penale, aceasta a trebuit să fie semnată și ratificată de UE și de toate statele membre. În ceea ce privește ratificarea de către UE, era necesară aprobarea Parlamentului. La 4 iulie 2012, Parlamentul a votat respingerea ratificării ACTA.

[5] Comunicarea către Comisie privind transparența negocierilor TTIP. C(2014) 9052 final.

[6] Cu titlu de exemplu, Comisia explică, în comunicarea sa din 25 noiembrie 2014, că ofertele de deschidere a pieței Uniunii în ceea ce privește tarifele, serviciile, investițiile și achizițiile publice nu ar trebui, în principiu, să fie făcute publice, deoarece acestea constituie esența părții confidențiale a negocierilor.

[7] Ombudsmanul a deschis recent o anchetă referitoare la refuzul Comisiei de a publica o serie de documente specifice TTIP. Ombudsmanul se va pronunța cu privire la divulgarea acestor documente specifice în cadrul acestei anchete. A se vedea cazul 1777/2014/PL, disponibil la adresa:
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/caseopened.faces/en/58372/html.bookmark>.

[8] Trecerea timpului tinde, în mod normal, să facă ca divulgarea unui anumit document să fie mai puțin susceptibilă de a fi dăunătoare.

[9] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001, L 145, p. 43.

[10] Documentele comune de negociere nu sunt documente ale terților.

[11] http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/july/tradoc_151621.pdf [Link]

[12] În ceea ce privește ceea ce se înțelege prin „informații”, Comisia face trimitere la litera (a) din scrisoarea în cauză, care are următorul cuprins: *„Toate documentele legate de negocierea sau dezvoltarea Acordului TTIP, inclusiv textele de negociere, propunerile fiecărei părți, materialele explicative însoțitoare, documentele de dezbateri, e-mailurile legate de fondul negocierilor și alte informații schimbate în contextul negocierilor, sunt furnizate și vor fi păstrate cu titlu confidențial, în conformitate cu legislația UE și cu procedurile relevante.”*

[13] Ombudsmanul ia act de faptul că părțile contractante la ACTA au convenit că documentele de negociere vor fi făcute publice numai cu sprijinul unanim al tuturor părților contractante. Ombudsmanul înțelege că niciun astfel de acord de confidențialitate nu a fost semnat în contextul TTIP.

[14] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 oferă în mod specific statelor membre ale UE posibilitatea de a limita dreptul de acces public la documentele care provin de la acestea. Amploarea acestei posibilități a fost clarificată de Curtea de Justiție în cauza C-64/05 P, *Suedia/Comisia*, Rec., 2007, p. I-11389. În opinia Ombudsmanului, Regulamentul 1049/2001 nu ar trebui interpretat astfel încât să ofere țărilor terțe o posibilitate mai mare de a limita dreptul fundamental al cetățenilor de acces public la documente.

[15] Comisia a examinat 6 cereri de confirmare.

[16] A se vedea, de exemplu, categoriile prezentate în secțiunea 3 din raportul privind consultarea publică al Ombudsmanului. Cu toate acestea, Ombudsmanul observă că aceste categorii nu includ documente neoficiale (documente destinate să stimuleze discuțiile cu privire la o anumită chestiune, dar care nu reprezintă poziția oficială a instituției), documente conceptuale și altele pe care Comisia le-a elaborat în legătură cu TTIP.

[17] Din ianuarie 2013, Comisia a gestionat 484 de cereri inițiale de acces la documente legate de comerț, în urma cărora s-a acordat acces (integral sau parțial) la 1738 de documente. În contextul acestor statistici, declarația Comisiei potrivit căreia este pregătită să examineze dacă măsurile pe care le-a anunțat în legătură cu TTIP „ar putea fi extinse în timp la alte negocieri” este binevenită.

[18] Disponibil la adresa:

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P7-TA-2014-0203>

[19] A se vedea, de exemplu, reuniunea organizată de Comisie la 25 noiembrie 2014 privind substanțele chimice, în fața căreia Comisia a publicat documente relevante.

[20] A se vedea Decizia C(2014) 9051 final a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind publicarea informațiilor referitoare la reuniunile dintre membrii Comisiei și organizații sau persoane care desfășoară activități independente și Decizia C(2014) 9048 final a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind publicarea informațiilor referitoare la reuniunile dintre directorii generali ai Comisiei

și organizații sau persoane care desfășoară activități independente.

[21] A se vedea Comunicarea președintelui către Comisie – Metodele de lucru ale Comisiei Europene 2014-2019, C(2014) 9004.